

Forligsmægling") sættes et nyt Stykke saalydende:

„Forligsmæglingen foretages, naar Indklagede boer eller har Ophold i Kjøbenhavn, ved en Commission, bestaaende af 2 af Søs og Handelsrettens Medlemmer, der efter Omgang udføre dette Hverv, og føres Protokollen af en af Retsfrieverpersonalet. For denne Commission, der holder Møde paa de Dage og til det Klokkeslet, som bestemmes ved et af Retten udfærdiget og offentlig bekendtgjort Regulativ, behøve Parterne ikke at give personligt Møde, og Sagsførere ere ikke ubelukkede fra at møde som Fuldmægtige for Parterne. Tøvrigt ere de almindelige Regler angaaende Indkaldelse til og Mægling ved Forligscommissionen og angaaende Virkningen af de der indgaaede Forlig anvendelige med Hensyn til den nævnte Forligsmægling; dog kan Sagen ikke udsættes under denne imod Indsigelse fra nogen af Siderne.“

40) Istedetfor § 19 sidste Stykke sættes (som et eget Afsnit):

„Derfor Indklagede ikke boer eller har Ophold i Kjøbenhavn, men dog i Kongeriget, skeer Mæglingen ganske efter de sædvanlige Regler ved Forligscommissionen paa hans Hjemsted. Forsaavidt han derimod boer eller har Ophold udenfor Kongeriget, uden at have nogen her bosat, Sagsøgeren bekendt, Fuldmægtig, bortfalder Nødvendigheden af forudgaaende Forligsmægling.“

41) § 20 Nr. 1 ændres saaledes:

„1) Har Nogen under et Ophold i Kjøbenhavn paadraget sig en Forpligtelse, som ifølge udtrykkelig Aftale, eller ifølge hvad der efter Forholdets Natur maa antages at have været Meningen, skulde opfyldes der inden han forlod Byen, kan han i den Anledning søges der, uagtet han ikke er tilstede sammesteds;“

42) § 20 Nr. 2 affattes saaledes:

„2) En Handlende, der har Etablisement i Kjøbenhavn, kan søges for Søs og Handelsretten sammesteds i Anledning af Retshandler, som staae i Forbindelse med den

Handelsnæring, han driver der, om han end har Bopæl udenfor Kjøbenhavn;“

43) § 20 Nr. 3 udgaaer.

44) § 20 Nr. 4 (der bliver Nr. 3, hvis det ovenstaaende Forslag vedtages) ændres Vedhændelsen saaledes: „Sager imellem Handels- og Skibs-Interessenter indbyrdes i Anledning af deres Interessentskabsanliggender“.

45) Første Punktum i § 21 ændres saaledes: „I Stævningen maa altid Sagsøgerens Bopæl angives“.

46) Ordene „og dens Grund“ samt Ordet „der“ i Vedhændelsen af 2det Punktum af § 21 udgaae.

47) Efter „der boende Person“ i § 21 indfyles: „ , med Ansørelse af hans Bopæl,“.

48) Til § 21 føies som et nyt Stykke følgende: „I Stævninger til Søs og Handelsretten behøves det ikke at optage en udtrykkelig Bestemmelse om, at Forelæggelse eller Raddag ikke gives.“

49) Forslag af Udvalgets Fleertal (Mberti, Klein, Lütken og Thune): at 1ste Stykke af § 22 affattes saaledes: „Forhændelsen af Stævninger, der i Kjøbenhavn foretages af de ved Retten ansatte Budde, skal i Reglen skee paa Sagsøgtens Bopæl i Overensstemmelse med D. L. 1—4—4, jfr. Fordn. 3die Juni 1796 § 20, Pl. 28de Januar 1788 og Lov af 15de Februar 1857. Stævning til en Handlende (§ 13) kan imidlertid forkyndes paa hans Kontor og til Skippere og Søfolk paa det Skib, hvortil de høre. Har Sagsøgte ingen fast Bopæl, kan Forhændelsen skee paa hans Opholdssted. Naar det forgjæves er forsøgt at forkynde en Stævning som ovenanført paa Indstævntens Bopæl, Kontor eller Opholdssted eller paa vedkommende Skib, skal Forhændelse af Stævningen lovlig kunne skee for Indstævnte personlig, hvor han antræffes.“